

PERIÒDICH QUINZENAL
PORTAVEU DE LA "ASSOCIACIÓ CATÓLICA"

Restablir totes les coses en Cristó.
La acció es la necessitat suprema dels temps presents.
1.ª Encíclica de S. S. Pio X.

Els treballs se publiquen baix l' exclusiva res-
ponsabilitat de l'ls autors.
NO 'S TORNA ELS ORIGINALS.

Redacció y Administració
CARRER DELS FERRERS, NÚMERO 38.

Preus de subscripció
SOCIS. . . Trimestre 0'50 Ptes.
NO SOCIS. . . » 0'75 »

EMPORI MUSICAL

de A. BADIA

Acreditat establiment de música

Dipòsit dels célebres pianos **ORTIZ Y CUSSÓ**

MÚSICA DE TOTES CLASSES : ACCESORIS

ESPECIALITAT DE LA CASA

Afinacions y reparacions

(Carrer especial únic en la Comarca)

Carrers de la Cort, 31 y Concellers, 10.- VILAFRANCA.

DIPÒSIT DE CIMENT'S "FREIXA"

Portlant - Gravier - Cal hidráulica - Rápít - Lent - Roquefort

Delegació del Banch Vitalici de Espanya

PERA

Vilafraanca, Vilanova, Sant Feliu de Llobregat i Igualada

Seguros de vida ☉ Rentes vitalicies

Joseph M. Feliu

Rambla de Nostra Senyora, 31

VILAFRANCA.

SALUTACIÓ

Aquest periòdich avuy al sortir per primera vegada a la llum, envia desde aquestes planes un afectuós saluto a les dignes autoritats, premsa periòdichs y corporacions locals, al Concell Directiu, socis protectors y de la «Associació Catòlica» y al públich en general

y saluta de un modo especialíssim a la Iglesia en la persona de son cap visible S. S. Pio X baix quina paternal autoritat estarà sempre humilment sotmés A L'CIÓ. Y a tots desitja un feliç any de mil nou cents nou.

Vers l' ideal

Les ansies per tants sentides de que el portaveu de la «Associació Catòlica» fos quelcom mes que un humil BUTLLETÍ oficial de la meteixa pera repartir entre els socis, se veuen avuy satisfetes ab el present periòdich.

La «Associació Catòlica» comprenent que pera la difusió dels seus ideals no podia deixar de valerse de un medi tant poderós com la premsa, comensá la publicació d' un senzill «Butlletí», pero al veurer que aquest tiugué tant entusiasma acullida y en tant curt temps s'ha vist coronat per l' èxit mes falaguer, al veurer que les innombrables felicitacions rebudes per el Concell Directiu y per aquesta Redacció, dexavan traslluir ben clarament el viu desitj de que arribés a esser complerta la obra periòdica per ella iniciada, en Assambla General de socis celebrada el día 27 d' 1

prop passat Desembre acordà unanimitat convertir el «Butlletí» en periòdic quinzenal que al ensemple que sigui son portaven, vingui a treballar en pro dels interessos morals y materials del Penadès encaregut sa publicació al mateix cost de redacció que venia publicant el «Butlletí».

Y veus aquí avuy aquell acord a la realitat. Aquí tenim verificada la metamorfosis del «Butlletí».

Per a títol d'aquest periòdic, hem escullit la paraula que millor sinterisa el seu fi y el seu caràcter, hem escullit la paraula ACCIÓ, axo és, acció cristiana, germanívola, acció noble, culta, prudent y justa, acció sincera, clara, serena, decidida, ferma y constant: veritable acció social. Aquest serà el caràcter del periòdic, aquest el seu fi. Ell ve coratjós a treballar per al restabliment de totes les coses en Cristó, ell ve a predicar la pau y l'amor entre ls homes, ve a predicar la Caritat. Y per consegüent ell ve a ésser també el defensor de la classe pagesa que avuy se troba sumida en tant fonda crisi, com ho serà del desvalgut obrer que encara desgraciadament resta boy sense medis de subsistència y cultura, y serà en una paraula, un campió més en la defensa dels interessos morals y materials de nostra terra.

Ara catòlics tots del Penadès, en vostres mans està que ACCIÓ resulti lo que nosaltres volèm que sigui; de vosaltres dependeix la seva sort. Si vosaltres li presteu el vostre valió apoyo, nostra ACCIÓ triomfarà y serà cada día mes fructífera y mes gran; pero si restessiu freds é indiferents, al adonarse de sa aparició, si li neguessiu vostre necessari concurs, ¡ah! allavors ACCIÓ potser fracassaria, y en aquesta vila y en tot aquest Penadès, la monstruosa onada de cristianisadora que ns ve a sobre seguiria creixent y acabaria per inundar-ho tot, y allavors quan nosaltres fossim els primers en rebre les fatals conseqüències, quan vegessiu a la ruina les ànimes é interessos de vostres desgraciats fills, no n culpeu a ningú mes que a nosaltres metexos, que ab vostra inacció y desídia vos hauréu precipitat a l'abím. Però no, no podem esperar tant terrible desengany; tenim, sí, notius, tenim dret a esperar que si havem acullit tant bé nostre humil «Butlletí», ab mes entussisme acullireu la nova ACCIÓ y que sense ficarvos en les naturals deficiències que pugni presentar el periòdic al principi, cuytareu a contarvos entre sos subscriptors y a col·laborarhi moral y materialment. Tots poden ajudar-nos en la nostra gegantina obra: de tots n'esperem el mes decidit concurs. En tots confiem.

DE CULTURA

Malgrat l'illustració de que s'afegirà en els temps actuals, freqüentment per desgracia

pot observarse en moltes classes de la moderna Societat un manament de cultura, es a dir, deficiència d'aquells coneixements ab que s'han de perfeccionar els talents, del home y deficiència deis ab que s'han de crear hàbits socials dignes. Per axo es que, se imposa la necessitat per part de qui estiga en condicions de ferho, de donar continuament lissos de cultura, de paraula, per a puntualisar ses regles, y preliant ensemple ab la practica pera que l'exemple serveix de model als seus semblants poc cultes.

Per lo que diu relació a la deficiència de coneixements, constituïx l'ensenyansa de la cultura un camp extensíssim abont molt y molt s'hi pot treballar. La major part d'incultura que hi podriam dir intel·lectual que s'observa, depén de que al home inculte en dit aspecte, ningú se cunya a son temps d'ensenyar-li a jels principis de caràcter fonamental sens els quals, vagant l'imaginació per derroters ignots y falsos d'orientació, cau forosament en un abím; de lo qual resultan tantes y tantes tonteries com se coneixen, y que fins haurém sentit acceptar a alguns homes que volen sentir plassa d'illustrats per que aprobaren unes quantes assignatures del Batxillerat o llegiren quatre teories de algun Autor sens cuydarse de pahir degutamet son contingut. L'ateisme y l'materialisme, pose per cas, signifiquen sensillament per part dels qui ls pregonan, incultura y no més que incultura, com que, en principis de sana filosofia constuïx solzament una aberració l'acceptació de aquells. Ensenyém lo que sigui *causa*, y l'ateisme no tindrà lògica explicació: ensenyém lo que sigui *efecte*, y haurà caygut per terra l'materialisme. Y ab ayta ensenyansa, haurém fet cultura.

Lo mateix succeeix en materia religiosa: totes les contradiccions, y fins les bestieses que s'propalen, no tenen per base mes que la ignorancia dels qui les prediquen. Remey per evitarlo, donchs, ha d'ésser ensenyar les veritats de la Religió, y ensenyant-les, també farém cultura profitosa.

Y finalment, puig vull acabar, per lo que diu relació al manament d'hàbits socials dignes, que avuy per certja constituïx una plaga, ens exempleix avants que tot explicar al home, què per sa naturalesa es sociable, que essentho, te debers envers els seus semblants ensemple que a si mateix, y que dits debers l'han de portar a la subjecció a les regles dictades per l'èsser de la Societat de que forma part. Axis infiltrarém les sanes idees del respecte al principi d'autoritat, lo vergonyós de les obscenitats, la caritat pels nostres germans, y fins la necessitat de l'urbanitat que no dexa d'ésser una materia per molts desconeguda: ab la seguretat de que també ab ayta ensenyansa farém cultura y molta cultura de la bona.

J. C. M.

LOS CATÓLICOS Y LAS FORMAS DE GOBIERNO

Quiso el Creador que perteneciésemos a dos sociedades distintas: la política y la religiosa. Aquella, obediendo al orden natural y humano, nos procura la satisfacción de nuestras necesidades morales, intelectuales y físicas en el tiempo, y se llama Estado; esta, siguiendo el orden sobrenatural y divino, nos prepara, como seres eternamente religiosos que so-

mos, la satisfacción de nuestras necesidades en el tiempo para conseguir despues la bienaventuranza eterna, y se llama Iglesia.

Ambas sociedades están regidas por un poder, que de ellas brota espontaneamente, adornado de las funciones legi-lativa, ejecutiva y judicial para enderear a todos hacia el fin que nos une, para que el fin social se cumpla.

To lo poder emana de Dios, Principe sumo y Soberano de todos, por lo que, como hemos dicho, es el poder un elemento esencial de toda sociedad, y lo que es esencial a un ser no depende, en cuanto a su existencia, de la voluntad del hombre, sino de la del Creador. Por eso se lee en los Libros Sagrados: *Pr me reges regnant, et legum conditores iusta decernunt*, y por eso puede decir el Apostol: *Non est enim potestas nisi à Deo*.

Pero si de Dios han recibido el poder la sociedad política y la eclesiástica, no es menos cierto que no lo reciben de igual modo. La sociedad religiosa recio de Dios el poder directamente; la política, indirectamente. Y es que así como todo lo referente a la Iglesia fué instituido inmediatamente por Dios, con caracter permanente, concretando el poder en una jerarquía inmutable é imperecedera, que se apoya sobre la base fundamental del Ppado; es decir, vinculándolo en una dinastía de pontífices, lugartenientes, vicarios de Cristo, que ni pueden alterarlo, ni enajenarlo, ni variarlo, por lo mismo que descansa en el mandato y han de transmitirlo intacto a sus sucesores; respecto a la sociedad política limitos Dios a señalarle los elementos esenciales que debían acompañarla siempre, y entre ellos el poder, pero sin vincularlo ni concretarlo en ninguna institución determinada. Dios entregó el mundo a las disputas de los hombres, *mundum tradidit disputationi eorum*, dice la Escritura; y de ahí que el Estado sea libre de darse la forma de gobierno que mas le acomode, con tal que se conforme con la ley natural; de ahí que los católicos podamos mostrarnos partidarios de la monarquía, ó de la aristocracia, ó de la democracia, ó de los distintos gobiernos mixtos que nacen de la combinación de aquellas tres formas simples, con tal que no los divorcien de la potestad espiritual, destruyendo la gran ley de la unidad social del linaje humano. Ante el derecho divino, todas las formas de gobierno son aceptables, mientras sean capaces de realizar el bien social, y lo mismo podemos llamarnos monárquicos que republicanos si en nuestra bandera, sobre la corona del rey ó las insignias de la república, brilla el nombre de Dios como primer rey de nuestra monarquía, ó primer presidente de nuestra democracia.

¿Y qué forma de gobierno puede realizar mejor el bien social? Cuestión es esta de muy difícil determinación, y variable según los antecedentes históricos, los hábitos, la cultura, el genio, el caracter y demás circunstancias de cada pueblo. Baste, para nuestro objeto, consignar lo que sobre este punto dice el Angel de las Escuelas: *Todas las formas de gobierno tienen sus ventajas y sus inconvenientes; pesa los las ventajas é inconvenientes, y en tesis general, es preferible la monarquía, à condición, empero, de que se halle rodeada de instituciones que, sin menoscabar la autoridad soberana como principio enérgico y poderoso de acción sobre la sociedad, puedan impedir que esta autoridad degenera en tiránica y opresora*.

SANTIAGO ABALLA.

BIBLIOGRAFÍA

Instrucciones prácticas sobre unificación, por D. Cris-
tóbal Mestre, y Artigas.

El joven muy ilustrat Enginyer Director de la Estació Enológica d'aquesta vila ens ha fet l'honor de dedicarnos un exemplar del llibre

publicat per acort y a expensas de la Diputació Provincial de les Balears, contenint un extracte de les conferencies per dit senyor donades a Iuca, Felanitx, Manacor y altres punts de la illa de Mallorca, en Agost passat, comissionat pera aytal objecte pel Ministeri de Foment.

La obreta en qüestió ve a esser un resum, millor dit, un programa dels mes moderns avensos de la ciencia enológica, essent per altra part d' una utilitat practica indiscutible. Pot ben dirse d' ella que no hi ha frase sobrer, tot es interessantissim y es un model de claretat y precisió.

Comensa eridant la atenció sobre la perfecta llimpiesa que deu regnar en tots els locals y eynes indispensables pera la vinificació, y explica com deu ferse axó en cada cas especial y les precaucions a pendrer quan se tracta d' utilitzar envasos alterats y 'ls nous, axís com també la manera de preparar la capsa interior dels diposits de ciment y la superficie dels trepitjadors en contacte ab la verema.

Passa després a donar concells sobre 'l moment mes oportú de culir els rahins y a estudiar les diverses classes de vins que deuen elaborar-se, distingint dos cassos quan la verema es negra: que aquesta sia sana o quesia malmesa, ja per efecte de les malalties críptogamiques de la vinya o ja sia per causa de la pedra, podridura, etc. En el primer cas el viticultor deu elaborar vins rosats o negres segons les exigencies del mercat y condicions en que 's trobi, pro en quan al segón, opina que sols es recomenable obtenir vins rosats mitjansant defecació y subsegüent esmerada elaboració.

Entrant en la elaboració dels vins *verges* comensa per donar regles precises pera purificar el most avans de que entri en fermentació o sia practicant el *debouillage* a base de gas sulfurós, ja cremant sofre o be empleant el metabimèfit de potassa. Tenint en compte que la acidesa es un element favorable al desenrotllo de les bones llevadures, indica la manera de corretgírla quan se troba un defecte en els mostos y ademés la manera de determinar-la. A seguit don a una idea de la manera com deu practicar-se la adició de llevadures, adquirint las que 's preparau en alguns lents tècnichs o preparantse 'l mateix viticultor la *llevadura mare*. Y per fi, estudia la qüestió de la temperatura mes convenient a la fermentació y explica 'ls procediments que deuen seguir-se pera augmentarla o disminuirla pera conseguir el grau convenient.

Com lo referent als vins negres o de maceració recomana la aireació del most, circumstancia molt favorable al augment de les llevadures y en conseqüencia al bon desenrotllo de la fermentació, y tracta dels medis de conseguirho.

Recomana eficasment el desarrapat y dona compte de les innegables ventatjes. Afirmar que la fermentació y la maceració malgrat se realisin simultaniament son dos fenòmens ben distints y tenen una influencia molt marcada sobre la calitat del vi, devent procurarse se realisin lo mes normal y favorablement possible, a quin objecte dona útils instruccions sobre la manera de lográrlho. Y termina aquesta part de la Memoria indicant el moment oportú de trascular, cosa que 's fa sense conexement de causa moltes vegades.

La darrera part la dedica a la enumeració dels cuydados que 'l vi requereix pera la seva conservació; reomplir, trasvalsar, etc.

Essent la esmerada elaboració de nostres vins un dels medis mes radicals pera solucionar la crisis que amenassa enfonzarnos y venint aquest treball a ajudar a que aquella preponderi cada dia mes, creyem de grandíssima utilitat sa publicació y el recomaném a nostres lectors en la seguritat de que hi apendrán moltes y moltes coses de gran aplicació practica.

I. C.

Secció oficial

El dia 27 del passat Desembre, el Dr. Badia, Degà del Penadés, visità les Escoles de la "Associació", recorrent llurs classes, acompanyat del President y individus del Concell Directiu y de la Junta de les Escoles y feu als obrers un bonich parlament de despedida del 1.er trimestre.

El dia 24 els obrers assistents a les Escoles foren obsequiats quiscun ab una teula de turrons, que lant tanca les classes fins el dia 3 del present.

Assamblea general

A la tarda del 27 passat Desembre tingué lloch en el Saló d' Actes de l' "Associació", la 1.ª Assamblea general de socis.

Presidida per el Concell Directiu, el digne President Sr. Cañas, ab breus paraules obri la Sessió, y l' intelligent Secretari general, l' inginyer Sr. Camplonch llegí una molt ben treballada Memoria, en la que demostrà lo molt que la "Associació Catòlica" havia fet, durant encara no un any, el primer de sa existencia, ja transformant els locals del donador Mossén Grases, (a. C. s.), ja creant la Secció de Escoles s' hi donen lliçons a més de 80 obrers, ja en tot lo demás que ab ardorós zel fa per la cultura de nostra Vila, agraínt a moltes bones persones les almoynes que han donat per la "Associació".

El Tresorer, l' advocat Sr. Román de Saavedra explicà en termes concrets y fácil paraula l' estat pecuniari ab les entrades y sortides, resultant un déficit considerable pro que donat l' entusiasme dels Vilafranquins y bons catòlics per la naxent "Associació", serà molt facilment reduhit.

El Sr. Cañas, acabada la exposició dels esmentats comptes, proposà la creació d' un Catecisme, la que fou admesa; proposà també que'l BUTLLETÍ que comensà a publicarse el 21 de Novembre passat y del que se 'n habien fet 3 números, se publiqués quinzenalment y ab el nom ACCIÓ y que son Director y Redacció fós la metexa que la del BUTLLETÍ essent totes aquestes proposicions aprovades per aclamació, y finalment digué que desitjava es nombrés una Comissió que comprobés els gastos y inversions dels capitals ab les entrades pera major satisfacció del Concell Directiu, més fou retirada aquesta proposició, puig que prenent la paraula el Sr. Rector de Pachs, Mn. Lluís Sabaté, digué, que fentse ressó de la Assamblea general, no sols demanava fos retirada la proposició, sino que donava un vot de gracies al Concell Directiu y en especial al President per el zel y activitat ab que han posat a la "Associació Catòlica" de Vilafranca a la altura de qualsevol exigencia: un aplaudiment espontani corona les paraules de nostre consoci; prengueren també la paraula els Srs. Ros y l' Director de l' ACCIÓ, l' advocat Sr. Faura, el Sr. Benach. Vis president proposà la creació de la Lliga del Bon Mot y contra la Blas-

femia, que ja está establerta en molts importants pobles y capitals, essent coralment admesa; instà l' esmentat Sr. en que 's formés tot seguit una Comissió que fós la propagadora de la metexa y per aclamació ne fou designada la Redacció de l' ACCIÓ.

Foren nomenats Socis honoraris, l' Exm. Sr. Bisbe de Vich, Dr. Torras y Bages, el Sr. Marqués de Casa Riera, el Sr. Joseph Sardà y Vallés, el diputat provincial Sr. Pau Torres y Picornell y el canonge Dr. Joan Ballester. Després d' un bonich parlament del Reverent Mn. Manuel Sirvent, acabà la Assamblea general de nostra Associació, que tants fruits de progrés y moralitat va donant y donará si Deu Nostre Senyor no li resta ses gracies.

NOVES

— El dia dels Ignocents en la Associació Catòlica, els entusiastes joves y socis actius de la Agrupació 2.ª Srs. Joseph Cornet, Ramon Sala, Carles Parés, Joseph Soler, Lluís Fabrer, Joseph M.ª Rossell, Joseph Borruel, Joseph A. Graells, Alexandre Borruel, Juli Santacana y Joaquim Aracil, celebraren una vetllada humoristica que divertí extraordinariament y feu riurer per las butxacas a la escullida concurrencia que omplia de gom a gom els salons de la Associació.

La falta d' espay ens priva de ressenyar detalladament com voldríam tant simpática festa, y sols dirém que tots els mentats joves ab sos "discursos, reflexions, arguments, filosofia, sonatas, melodias" y altres festives ocurrencies, obtingueren un éxit complet y feren disfrutar de debó a tothom.

Ara sols convé que no sigui aquesta la última festa que els joves organisin a la nostra Associació.

— Nostre estimat amich y redactor d' aquest Periódich, el advocat Don Joaquim Sabater y Serra ha obert son despatx en el carrer de Misser-Rufet, 5. d' aquesta Vila.

Al felicitarlo per aytal motiu li desitjém moltes prosperitats y acert en l' exercici de la seva professió.

— Aquesta Redacció ha rebut una atenta carta de Jón L' Escop inspirador y fundador de la gran Lliga del Bon Mot a Catalunya, felicitantnos y encoratjantnos per la creació en nostra Associació de semblant Lliga.

Li agraíhim.

— Felicitem a nostre amich el distingit jove Inginyer de Barcelona, Don Joseph M.ª Tallada y Pauli per haber obtingut, en renyihabas oposicions; la Cátedra de Economia Social creada y subvencionada per la Diputació provincial, per la ensenyansa gratuita de la classe obrera.

Llibres rebuts

Sort y la Comarca Noguera-Pallaresa, per D. Agustí Coy, Pbre.

Almanaque de las Hijas de Maria.

Anuario de la Prensa Católica Hispano-Portuguesa, per Don Joseph Casas. Any I — Orense.

Instrucciones prácticas sobre vinificación, per Don Cristófol Mestre, Director de la Estació Enológica d' aquesta Vila.

ANUNCIS

VINS DEL PENADES

JAUME SERRA

GRANS CELLERS - VILAFRANCA.

Dipòsit - Despatx - BARCELONA Carrer de Provenza, nùm. 25
y en tots els principals HOTELS y COLMADOS.

Sort y la Comarca Noguera-Pallaresa

Obra muy importante por el ilustrado

D. AGUSTÍN COV, PBRO

Capellán Castrense

EN VENTA: en casa del autor, Vall del Castell
y P. Alagret, Cort, 3.—VILAFRANCA.

El Dietario del Cristiano

LIBRO MUY UTIL POR

D. TOMÁS MESTRE Y ABELLA

PRECIOS REDUCIDOS

En venta: P. Alagret, Cort, 3.—Vilafrenca.

La Montañesa

Tienda de Comestibles de Isidoro Almira

Calle de San Juan, 6.—VILAFRANCA.

En este establecimiento encontrarán toda clase de artículos concernientes al ramo, así como CHAMPAGNE, VINOS GENEROSOS, y el sin rival vino Jerez SAN FELIPE y los especiales CARQUINOLIS de la Espluga de Francolí.

Agua de San Hilario se recibe semanalmente.

Francisco de P. Bové CASA DE MÚSICA
Parallada, 32 -- VILAFRANCA

Pianos Chassaigne Frères
Los millors del mon.

Los que pagan se número per número mes cars que cual se vol altre marca Espanyola, son los que millor benefici dona al comprador.

La casa que te més distincions honorificas veritat.

Unich taller de reparacions que ho fa be en tota aquesta comarca. ✨ Unica casa que en aquesta comarca no fa malbé ni desa fina pianos. ➡

MOBLES MERCADER

Construcció y reparació de mobles de totes classes. ✦ Exposició permanent d' habitacions ✦ ✦ complertes. ✦ ✦

Ferrers, 10, General Prim, 13-20

Vilafrenca.